

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om en Dampfærgesforbindelse over Storebelt.

(3die Behandling findes i Tidenden, Sp. 267; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende, Sp. 4628 ff.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforſlag ſtillet.

Formanden: Jeg gjør opmærkſom paa, at der i næſtſidſte Linie af Lovforſlaget ved en Trykfeil, ialtſald ved en Inkurie, er kommet til at ſtaa Ordet „det“ iſtedetfor Pluralisformen „de“. Det er en aabenbar Feil, ſom bør rettes, og jeg tager derfor heller ikke i Betænkning at gjøre det, ihvorvel det er i et Lovforſlag, ſom er overſendt fra det andet Æhing. Retteltſen ſker herved.

Jeg ſætter Lovforſlaget i dets Helhed under Forhandling.

Breinholdt: Som de Herrer have bemærket, afventede jeg det yderſte Dieblit, inden jeg bad om Ordet, da jeg havde haabet, at et eller andet af Æhingets øvrige Medlemmer vilde have taget Ordet, og jeg derved vilde have været fritaget for et Par Bemærkninger, ſom jeg ikke tror vilde findes ganſke uberettigede, men jeg maa naturligvis beklage, at de ikke fremkomme fra anden og kyndigere Side, ſaa at de kunde fremkomme med ſtørre Vægt for det høie Æhing, og jeg tør antage ogſaa overfor den høitærede Miniſter, i hvis Naand det ſærlig vil ligge at tage et ſtørre eller mindre Hensyn til dem. Jeg ſkal ſtrax bemærke, at det aldeles ikke er min Mening at vilde reiſe nogenſomhelſt Modſtand mod Lovens Vedtagelse. Som det vil erindres, er dette Lovforſlag oprindelig forelagt i dette Æhing, ſom det gik meget ſtille og ſporløſt igennem. Der foretoges her ſlet ingen Forandringer i det, uaagtet det er en Sag, der i mange Læder har været gjort til Gjenſtand for megen Omtale, har vaakt mange Rængſler, ja endogſaa har været reiſt ſom en Art Prægravationsſpørgsmaal, naar der har været Tale om Anlæg af Jernbaner i Sjælland. Deſuagtet fandt man ikke nogen Anledning til at nedſætte noget Udvalg, men Sagen gik, ſom ſagt, ſtille og ſporløſt gennem Æhinget uden at blive forandret. Anderledes gik det i det andet Æhing, hvor der henviſtes til et Udvalg, og hvor dette Udvalgs Forhandlinger med den høitærede Indenrigsminiſter har bragt en meget betydelig Forandring tilveie i Lovforſlaget, en Forandring, ſom ialtſald før mit Vedkommende er af meget tilfredsſtillende Art, og ſom glæder mig. Jeg ſigter naturligvis her foruden til de

andre mindre betydelige Forandringer, der ere foretagne, til den Hovedforandring, at der ſkal anlægges Jernbaner her paa Sjælland til Halkov og paa Fyn til Knudshoved og Slipshavn. Jeg tror, det er en Foranſtaltning, der under Æsvinter vil være til betydelig Lettelse for Befolkningen, og jeg hilſer den derfor med Glæde. Derimod er der et Par andre Punkter, hvorom Folkethingets Udvalgs Forhandlinger navnlig have dreiet ſig, men ſom, jeg ſiger deſværre, ikke have fundet Bei til Lovforſlagets Text. Det ene gjælder Anlaget ved Knudshoved og Halkov af Møler, hvorpaa de omtalte Jernbaneanlæg ſkulde ſættes ud til det dybe Vand, ved hvilke Dampſkibene under Æſforhold umiddelbart kunde lægge an, og hvor de kunne løſe og lade i umiddelbar Forbindelse med Jernbanewaggonerne. Det maa antages, at det vilde være en meget betydelig Lettelse, navnlig for Godſtransporten, idet man paa denne Maade vilde blive befriet for at føre Godſet i Æſbaade fra Land og ud til det Sted, hvor Dampſkibene ligge. Den høitærede Indenrigsminiſter har, ſaavidt jeg ved en nglagtig Gjennemgaaen af Forhandlingerne i det andet Æhing, og ved, hvad der er fremkommet i Betænkningen, har kunnet ſe, ſtillet ſig noget tvivlende ligeoverfor dette Foretagende og, ſom det forekommer mig, ogſaa en lille Smule Kølgt. Reſultatet har imidlertid, hvis jeg har opfattet det rigtigt, været, at den høitærede Miniſter har givet Løſte om en Underſøgelse af Forholdene i ſaa Henseende. Nu er en Underſøgelse og en Underſøgelse to meget forſkjellige Ting. Der kan være Tale om en formel, let Underſøgelse, og der kan være Tale om meget omfattende, dybtgaaende Underſøgelse, og jeg vil henſtille til den høitærede Indenrigsminiſter, om den Underſøgelse, hvorom han har givet Løſte, maatte blive af den ſidſte Art, ſærlig ſaaledes, at den ikke ſkete ved et Reſponſum fra Vandbygningsdirektoratet, men ſaaledes, at der fandt en Lilkaldſe Sted, dels af Lokallyndige Mænd, dels af Jernbaneteknikere, dels og fornemlig af Færerne af de Dampſkibe, der have beſørget Overfarten i den ſidſte Æsvinter, idet det vel maa antages, at Ingen har ſtørre Erfaring og en mere ſagtyndig Mening om, i hvilket Omfang ſaadanne Møler vilde have Betydning og være til Nytte for Overfarten. — Det er den ene Bemærkning, hvorfor jeg har tilladt mig at bede om Ordet. Den anden berører et andet Punkt, ſom i ikke mindre Omfang har været Gjenſtand for Folkethingets og dets Udvalgs Forhandlinger, nemlig om ſelve Overfarten over Storebelt ſkulde foretages udelukkende ved Dampfærger, ikke alene for Gods og Kreaturers Vedkommende, men ogſaa for Poſt og Paſſagerers. Det er i Udvalgets Betænkning endogſaa temmelig ſtærkt fremhævet, at man ingen Viſhed har for, at diſſe Dampfærger med Hensyn til Hurtighed og Sikkerhed kunne præſtere det Samme ſom gode